

Analysis of Conceptual Developments in Political Culture (The Case of Web of Science Database from 1985 to 2024)

Seyed Abdolamir Nabavi¹, Morteza Akbari^{2*}

¹ Associate Professor, Department of Regional Studies, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: s.a.nabavi@ut.ac.ir

² Corresponding author: Professor, Faculty of Entrepreneurship, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: mortezaakbari@ut.ac.ir

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:
Received:
12 October 2025
Revised version
received:
20 December 2025
Accepted:
7 February 2026
Available online:
23 September 2026

Keywords:
Political Culture,
Bibliometrics,
Institutional
Developments,
Power Structures,
Political
Communications

ABSTRACT

Objective:

The concept of political culture represents one of the oldest and most fundamental topics in political science, with its intellectual roots closely intertwined with the history of the discipline. Its contemporary meaning dates back to the 1930s, when it emerged alongside the national character approach. This study employs a three-dimensional theoretical framework—encompassing semantic, functional, and contextual dimensions—to analyze the evolution of the political culture concept, tracing its trajectory from national attitudes toward a digital and globalized political culture. Utilizing bibliometric methods, the research systematically examines 942 articles drawn from the Web of Science database, covering the period from 1985 to the end of 2024. The findings reveal peak publication volumes in 2015 and 2017. Co-citation analysis identifies four main research areas: political culture and democratic developments; political culture and challenges to order in changing societies; federalism and multi-level governance politics; and ideology, culture, and historical-cultural transformations. Furthermore, co-occurrence analysis organizes the research into seven thematic clusters: governance and institutional changes; political culture and power structures; political systems and power dynamics; education, attitudes, and political participation; media, ideology, and political communication; cultural transformations and societal values; and citizenship and political culture.

***Cite this article:** Nabavi, Abdolamir; Akbari, Morteza (2026) "Analysis of Conceptual Developments in Political Culture (The Case of Web of Science Database from 1985 to 2024)", *Fasl' nāmeḥ-ye siyāsāt (Politics Quarterly)* 56, (3): 917-948, DOI: <https://doi.org/10.22059/JPQ.2026.403954.1008452>

Abstract**Objective**

This study presents the first comprehensive bibliometric analysis of the conceptual evolution of political culture over four decades (1985–2024). The primary objective is to map the intellectual structure, thematic trajectories, and research networks within political culture scholarship, employing a three-dimensional theoretical framework—semantic (meaning), pragmatic (application), and contextual (settings)—to trace how this foundational concept has transformed from classical national-attitude approaches toward digital, globalized, and interdisciplinary understandings. Additionally, the research identifies influential authors, institutions, and publications while exposing critical research gaps, particularly the underrepresentation of non-Western societies, to guide future inquiry and inform policy design for democratic governance.

Introduction

Political culture has been a central concept in political science since Almond (1956) and Almond and Verba's (1963) seminal work, *The Civic Culture*, which established the study of citizens' orientations toward political systems. Over decades, scholars expanded this framework: Almond and Verba (1989) revisited the civic culture thesis, emphasizing reciprocal causality between culture and structure; Elazar (1984) linked political culture to federalism and state-level governance; Feldman and Zaller (1992) introduced "ambivalence" in American welfare attitudes; North (1990) integrated culture with institutional change; and Tilly (2007) connected cultural patterns to democratization processes. Despite this rich heritage, the literature remains fragmented. Most studies concentrate on Western democracies (Inglehart, 2020; Welzel, 2021), while emerging phenomena—digital participation, populism, post-materialist values, and global interconnectedness—challenge classical frameworks. Few systematic reviews have mapped political culture's conceptual evolution or identified its thematic clusters, intellectual roots, and emerging frontiers. This gap limits theoretical integration and practical applications. Hence, this study employs bibliometric methods—rarely applied to political culture—to analyze 942 Web of Science articles, offering a quantitative, objective overview that reveals hidden patterns, dominant discourses, and understudied areas.

Methodology

This study adopts a bibliometric approach, a robust quantitative technique for systematically analyzing large scientific corpora to identify trends, networks, and intellectual structures. Data were retrieved from the Clarivate Analytics Web of Science Core Collection, one of the most authoritative global databases. The search strategy restricted results to documents with "political culture" in their titles, published in English between 1985 and 2024. The initial extraction yielded 942 articles, collectively receiving 9,124 citations, averaging 10.43 citations per year. Two primary analytical techniques were applied using VOSviewer software (Van Eck & Waltman, 2009): (1) co-citation analysis, which identifies clusters of

frequently co-cited references to uncover the intellectual foundations of political culture research; and (2) co-occurrence (keyword) analysis, which examines the frequency and relationships among keywords appearing together in the same publications to detect thematic clusters and emerging research fronts. Minimum thresholds for inclusion followed standard practices to ensure robust visualization. The resulting networks were interpreted through the three-dimensional theoretical lens—semantic (conceptual shifts), pragmatic (application domains), and contextual (geographical and historical settings)—to trace how political culture has evolved across different scholarly traditions and socio-political contexts. This triangulation of quantitative bibliometric data and qualitative theoretical interpretation enables a nuanced understanding while maintaining objectivity and reproducibility.

Results and Discussion

The findings reveal a steadily upward publication trend, with peaks in 2015 and 2017, indicating growing academic interest. The United States dominates in both productivity and citation impact, followed by the United Kingdom and Germany. Ronald Inglehart ranks as the most cited author (449 citations), with the University of California, Berkeley, and the University of Michigan as leading institutions. The most highly cited article is Feldman and Zaller's (1992) "The Political Culture of Ambivalence" (439 citations), which illuminated internal value conflicts shaping welfare attitudes. McRobbie's (2002) study on creative industries (383 citations) and Inglehart's (1988) "Renaissance of Political Culture" (328 citations) follow closely. Co-occurrence analysis identifies seven thematic clusters: (1) governance and institutional change (legitimacy, populism, corruption); (2) political culture and power structures (identity, inequality, violence, liberalism); (3) political systems and power transitions (authoritarianism, democratization, revolution); (4) education, attitudes, and political participation (youth, civic engagement); (5) media, ideology, and political communication (digital platforms, social networks, polarization); (6) cultural change and societal values (trust, post-materialism, renaissance); and (7) citizenship and political culture (collective identity, social belonging). These clusters demonstrate that political culture has evolved from a static, nationally-bound concept toward a dynamic, multi-layered construct intersecting governance, media, inequality, and digital participation. Co-citation analysis reveals four major intellectual clusters: (1) political culture and democratic change, rooted in Almond and Verba's civic culture tradition; (2) political culture and challenges of order in changing societies, drawing on Eckstein (1988), Inglehart (1988), and Huntington (1968); (3) federalism and multi-level governance, building on Elazar's (1984) work; and (4) ideology, culture, and historical-cultural transformations, incorporating Geertz (1973), Habermas (1991), and Thompson et al. (1990). Together, these clusters confirm that political culture has matured into an interdisciplinary field bridging sociology, communication, political economy, and public administration. Significant research gaps persist: non-Western societies remain severely underrepresented, and despite the rise of digital media, only a minority of articles explore digital political culture, online polarization, or algorithmic governance.

Theoretically, classical frameworks often assume stable cultural patterns, whereas emerging research shows political culture is fluid, contested, and shaped by transnational flows and generational value shifts (Inglehart, 1997, 2020). These findings call for mixed-method, longitudinal, and comparative approaches capturing both structural continuity and cultural change. Practically, policymakers should invest in civic education, media literacy, and inclusive institutions that foster participatory and resilient political cultures. The study advocates re-conceptualizing political culture not merely as a residual variable but as an autonomous, generative force co-constituting political order, identity, and collective action—thereby providing a comprehensive roadmap for future research and policy design.

تحلیل تحولات مفهومی فرهنگی سیاسی در منابع علمی (مطالعه موردی: پایگاه وب آو ساینس از ۱۹۸۵ تا ۲۰۲۴)

سید عبدالامیر نبوی^۱، مرتضی اکبری^{۲*}

^۱ دانشیار گروه مطالعات منطقه‌ای، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

رایانامه: s.a.nabavi@ut.ac.ir

^۲ نویسنده مسئول: استاده، گروه کارآفرینی فناورانه، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

رایانامه: mortezaakbari@ut.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: پژوهشی	مفهوم فرهنگ سیاسی از مباحث قدیمی و بنیادین در علم سیاست است که ریشه‌های آن با تاریخ شکل‌گیری این علم گره خورده است. معنای امروزی این مفهوم به دهه ۱۹۳۰ بازمی‌گردد و همزمان با شکل‌گیری رهیافت «خصوصیه ملی» مطرح شد. این پژوهش با به‌کارگیری چارچوب نظری سه‌بعدی (معنایی، کاربردی، زمینه‌ای) به تحلیل تحول مفهوم فرهنگ سیاسی از سطح نگرش‌های ملی تا فرهنگ سیاسی دیجیتال و جهانی‌شده می‌پردازد. در این پژوهش، روند تغییر تحولات مفهوم فرهنگ سیاسی در بازه زمانی ۱۹۸۵ تا پایان ۲۰۲۴ در پایگاه وب آو ساینس به‌عنوان معتبرترین پایگاه داده جهان با استفاده از تحلیل ۹۴۲ مقاله تحلیل شد. تحقیق حاضر با استفاده از روش بیبلیومتریک به‌عنوان یکی از روش‌های رایج در حوزه تحلیل سیستماتیک ادبیات انجام گرفت. نتایج نشان داد که بیشترین حجم انتشار در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۷ اتفاق افتاده است. نتایج تحلیل هم‌استنادی، چهار حوزه اصلی تحقیقاتی را شامل فرهنگ سیاسی و تحولات مردم‌سالار، فرهنگ سیاسی و چالش‌های نظم در جوامع در حال تغییر، فدرالیسم و سیاست‌های چندسطحی حکومت و همچنین ایدئولوژی، فرهنگ و تحولات تاریخی-فرهنگی مشخص کرد. علاوه بر نتایج مذکور، تحلیل هم‌رخدادی تحقیقات انجام‌شده را در هفت خوشه موضوعی دسته‌بندی کرد که این خوشه‌ها حکمرانی و تحولات نهادی، فرهنگ سیاسی و ساختارهای قدرت، نظام‌های سیاسی و تحولات قدرت، آموزش، نگرش‌ها و مشارکت سیاسی، رسانه، ایدئولوژی و ارتباطات سیاسی، تحولات فرهنگی و ارزش‌های جامعه و شهروندی و فرهنگ سیاسی نامگذاری شدند.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۷/۲۰	
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۹/۲۹	
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۱/۱۸	
تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱	
کلیدواژه‌ها: فرهنگ سیاسی، بیبلیومتریک، تحولات نهادی، ساختارهای قدرت، ارتباطات سیاسی.	

* **استناد:** نبوی، سید عبدالامیر؛ اکبری، مرتضی (۱۴۰۵). تحلیل تحولات مفهومی فرهنگی سیاسی در منابع علمی (مطالعه

موردی: پایگاه وب آو ساینس از ۱۹۸۵ تا ۲۰۲۴). *فصلنامه سیاست*، ۵۶ (۳)، ۹۴۸-۹۱۷.

<http://doi.org/10.22059/JPQ.2026.403954.1008452>

© نویسندگان.

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران.

مقدمه

مفهوم فرهنگ سیاسی هرچند از مدت‌ها قبل در ادبیات سیاسی و اجتماعی غرب مورد توجه قرار گرفته است، اما در ادبیات سیاسی و اجتماعی ایران، با وجود تلاش‌هایی که انجام پذیرفته، چندان شناخته شده نیست (Rafi *et al.*, 2018). هرچند که فرهنگ سیاسی تأثیر زیادی بر توسعه سیاسی کشورها دارد (Bigdeloo, 2021). فرهنگ سیاسی به عنوان یکی از مفاهیم محوری در علوم سیاسی، نقش اساسی در شکل‌گیری رفتارهای سیاسی، نهادها و فرایندهای مردم‌سالار ایفا می‌کند (Verba & Almond, 1989; Inglehart, 2020). فرهنگ سیاسی به عنوان یکی از عوامل تعیین‌کننده در عملکرد نظام‌های سیاسی، همواره مورد توجه پژوهشگران علوم سیاسی بوده است. درک فرهنگ سیاسی افزون بر بهبود تحلیل‌های سیاسی، می‌تواند در طراحی سیاست‌های عمومی و تقویت مردم‌سالاری نیز تأثیرگذار باشد. اگرچه پژوهش‌های زیادی در خصوص حوزه‌های مختلف فرهنگ سیاسی انجام گرفته، دامنه مفهوم و روند توسعه مفهوم فرهنگ سیاسی و ابعاد آن کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است (Chilton, 1988; Formisano, 2001; Welch, 2016). با این حال، علی‌رغم حجم گسترده تحقیقات انجام گرفته در حوزه‌های مختلف این موضوع هنوز شکاف‌های دانشی زیادی وجود دارد که کدام نویسندگان، مؤسسات و کشورها و مقالات بیشترین تأثیر را در حوزه فرهنگ سیاسی داشته‌اند؟ چه موضوعات و مفاهیمی در ادبیات فرهنگ سیاسی بیشترین توجه را به خود جلب کرده‌اند؟ چه شکاف‌های تحقیقاتی در این حوزه وجود دارد و چگونه می‌توان آنها را رفع کرد؟

در سال‌های اخیر، مطالعات بیبلیومتریک در حوزه‌های مختلف علوم اجتماعی گسترش یافته‌اند، اما کاربرد این روش در تحلیل ادبیات فرهنگ سیاسی هنوز محدود است (Donthu *et al.*, 2021). برای مثال، تحقیقات نشان می‌دهند که تمرکز اصلی مطالعات فرهنگ سیاسی بر جوامع غربی بوده و جوامع کمتر توسعه یافته کمتر مورد توجه بوده‌اند (Inglehart, 2020; Welzel, 2021). این عدم تعادل در ادبیات تحقیق، لزوم استفاده از روش‌های تحلیلی مانند بیبلیومتریک را برای شناسایی شکاف‌های تحقیقاتی و جهت‌دهی به پژوهش‌های آینده بیش از پیش آشکار می‌سازد.

برای فهم تحول مفهومی فرهنگ سیاسی، این مقاله از چارچوب نظری سه‌سطحی تحول، معنایی، کاربردی و زمینه‌ای استفاده می‌کند. در این چارچوب، فرهنگ سیاسی از نگرش‌های ملی در نظریه کلاسیک به رویکردهای تطبیقی و سپس به فرهنگ سیاسی دیجیتال و جهانی شده تحول یافته است. این چارچوب مبنای تفسیر داده‌های بیبلیومتریک در این پژوهش است. روش بیبلیومتریک به عنوان روشی قوی، می‌تواند به شناسایی روندها، الگوها و شبکه‌های پژوهشی در حوزه فرهنگ سیاسی کمک زیادی کند (Akbari *et al.*, 2021; 2022; Khodayari *et al.*, 2021).

2025). روش بیلیومتری یک روش تحقیقاتی است که به کمک ابزارهای کمی و تحلیل آماری روی متون و مقالات علمی، روندها، الگوها و وضعیت پژوهش‌ها در یک حوزه خاص را شناسایی و بررسی می‌کند. به‌طور خلاصه، روش بیلیومتری ابزار جامع و کمی است که با تحلیل کمی داده‌های نشر علمی، روندها و ساختار دانش در زمینه‌های مختلف پژوهشی را آشکار می‌سازد. از این روش در تحقیقات متعددی در حوزه‌های دیگر استفاده شده است (Khodayari *et al.*, 2025; Akbari *et al.*, 2022)، ولی تحقیق حاضر اولین پژوهشی است که با روش بیلیومتری در حوزه فرهنگ سیاسی انجام می‌گیرد. نتایج این تحقیق می‌تواند به سیاستگذاران کمک کند تا با درک بهتر روند تکامل و تغییرات فرهنگ سیاسی، سیاست‌های مؤثرتری را برای تقویت مردم‌سالاری طراحی کنند.

نوآوری تحقیق حاضر از چند بعد برجسته است؛ نخست، تحقیق حاضر برای اولین بار با به‌کارگیری روش بیلیومتری به بررسی فرهنگ سیاسی پرداخته است؛ دوم، با استفاده از چارچوب سه‌بعدی تحلیل معنایی، کاربردی، زمینه‌ای، به شناسایی خوشه‌های نوظهور دیجیتال و رسانه‌ای و آشکارسازی شکاف‌های پژوهشی در تحقیقات غیرغربی پرداخته است. این پژوهش با ترسیم نقشه جامع علمی این حوزه، پایه‌ای برای پژوهش‌های آینده و طراحی سیاست‌های توسعه‌ای فراهم کرده است. با توجه به این مسئله، این تحقیق با استفاده از روش بیلیومتری به تحلیل کمی و کیفی ۹۴۲ مقاله در حوزه فرهنگ سیاسی در پایگاه وب آو ساینس از سال ۱۹۸۵ تا ۲۰۲۴ پرداخته است و به‌طور خاص قصد دارد به پرسش‌های زیر پاسخ دهد:

- ✎ روند انتشار مقالات در حوزه فرهنگ سیاسی در ۴۰ سال اخیر چگونه است؟
- ✎ کدام نویسندگان، مؤسسات و کشورها و مقالات بیشترین تأثیر را در حوزه فرهنگ سیاسی داشته‌اند؟
- ✎ چه موضوعات و مفاهیمی در ادبیات فرهنگ سیاسی بیشترین توجه را به خود جلب کرده‌اند؟
- ✎ چه شکاف‌های تحقیقاتی در این حوزه وجود دارد و چگونه می‌توان آنها را رفع کرد؟

۱. مبانی نظری

۱.۱. مفهوم فرهنگ سیاسی

از سال‌های دور فرهنگ سیاسی موضوع مهمی برای محققان علوم سیاسی و اجتماعی بوده است. آنها در پی شناخت این موضوع بودند که ارزش‌ها، نگرش‌ها و رفتار سیاسی مردم در قبال مسائل و موضوعات سیاسی چه بوده و چه اثر و نتیجه‌ای بر نظام سیاسی و اجتماعی داشته است. بعد از دهه

۱۹۶۰ مطالعه روی فرهنگ سیاسی در مرکز توجه محققان قرار گرفت (Fateminia, 2019). اصطلاح فرهنگ سیاسی بعد از جنگ دوم جهانی در ادبیات توسعه سیاسی مطرح شد. مفهوم فرهنگ سیاسی اولین بار در آثار گابریل آلموند و سپس در کتاب معروف آلموند و وربا با عنوان فرهنگ مدنی مطرح شد (Almond, 1956; Almond & Verba, 1963, 2015).

تعبیر فرهنگ سیاسی را می‌توان همچنین در نوشته‌های جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی محققانی همچون ساموئل بوراندر، آدام اولام، روت بندیکت، مارکارت مید، آبرام کاردینر، رالف لیتتون^۱ و دیگرانی که روی مفاهیم فرهنگ و شخصیت کار کرده‌اند، دنبال کرد. فرهنگ سیاسی، همچنان که از اصطلاح آن آشکار است، به کوشش محققان علوم سیاسی برای تشخیص جنبه‌های فرهنگی‌ای که ذاتاً سیاسی‌اند و به‌ویژه به روشی مربوط می‌شود که در آن اعضای جامعه روابط سیاسی را تصور یا درک می‌کنند. محققان علوم سیاسی تعاریف متعدد و متنوعی برای فرهنگ سیاسی ارائه کرده‌اند (Razaghi, 2009؛ بنابراین، اصطلاح «فرهنگ سیاسی» به موضع‌گیری‌های خاص سیاسی اشاره می‌کند، گرایش‌ها نسبت به نظام سیاسی و قسمت‌های مختلف آن و گرایش‌ها نسبت به نقش خویش در نظام).

محققانی مانند وایلداوسکی تلاش کردند فرهنگ سیاسی را در قالب الگوهای نهادی و ارزش‌های اجتماعی بررسی کنند (Wildavsky, 1987). پژوهشگرانی چون گیرتز و سویدلر فرهنگ را به‌مثابه شبکه‌ای از نمادها و استراتژی‌های عمل دیدند که بر رفتار سیاسی تأثیر می‌گذارد (Swidler, 1986; Geertz, 1973).

۲.۱. تحولات جدید فرهنگ سیاسی

از نظر تاریخی پوپولیسم برای اولین بار در دهه ۱۸۷۰ میلادی به‌عنوان یک جنبش اجتماعی در بین روشنفکران روسیه موسوم به جنبش ناردنیک‌ها یا «دوستان مردم» پدید آمد. جنبش دوستان مردم روسیه که از حمایت دهقانان خرده‌پای این کشور برخوردار بود، برای به‌دست آوردن دو هدف سیاسی بارز، یعنی آزادی سیاسی برای توده مردم و گسترش مالکیت خصوصی بر روی زمین مبارزه می‌کرد. همزمان با این جنبش، جنبش پوپولیستی دیگری در غرب آمریکا در یک روند نهادی و سازمان‌یافته پدیدار شد. پدیده پوپولیسم در دهه‌های اخیر یکی از نیروهای تعیین‌کننده در حوزه سیاست جهانی بوده است. از انتخابات آمریکا و اروپا تا تحولات سیاسی در آمریکای لاتین و آسیا، شاهد ظهور جنبش‌ها و رهبرانی هستیم که خود را «صدای مردم فراموش‌شده» می‌خوانند و در مقابل «تخه‌های فاسد» می‌ایستند (Mudde, 2004). بنابراین

1. Samuel Borander, Adam Ulam, Ruth Benedict, Marquardt Mead, Abram Cardiner, Ralph Linton

پوپولیسم در بعد سیاسی اکنون به پدیده جهانی در شمال و جنوب تبدیل شده است و در عین حال هم بر ضد فرایند جهانی شدن هم موضع گیری دارد و هم عمل می کند (Movaseghi, 2019). برای درک پوپولیسم باید به بستر و زمینه گسترده تر فرهنگی-سیاسی نگاه کرد و آن را در بستر «فرهنگ سیاسی» جامعه تحلیل کرد.

از دهه ۲۰۱۰ به بعد، با گسترش فضای مجازی و شبکه های اجتماعی، شاهد ظهور «فرهنگ سیاسی دیجیتال» به عنوان یکی از حوزه های نوظهوریم. در این پارادایم، مفاهیمی مانند مشارکت دیجیتال، شکاف دیجیتال، پوپولیسم دیجیتال و تأثیر فناوری های نوین ارتباطی بر شکل گیری هویت و ارزش های سیاسی مورد توجه قرار گرفته اند (Inglehart, 2020; Welzel, 2021).

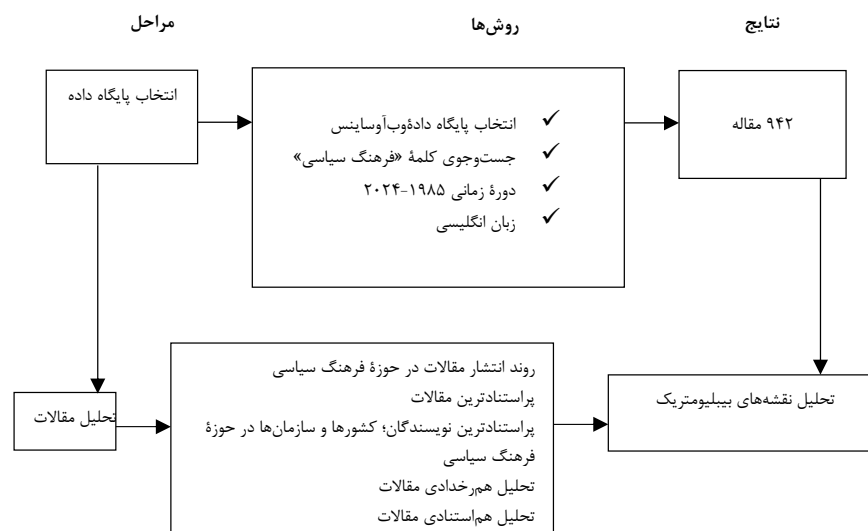
۲. روش تحقیق

در پژوهش های بیبلیومتریک، اولین مرحله شناسایی پایگاه های داده ای است که به مطالعه کمک می کنند (Morant & Soriano, 2016). در تحقیق حاضر از پایگاه داده کلاریویت آنالیتیکس-وب آوساینس برای استخراج داده ها استفاده شده است. داده های استنادی برای دامنه گسترده ای از موضوعات در معتبرترین پایگاه داده علمی وب آوساینس در دسترس اند. پژوهش های بیبلیومتریک برای شناسایی حوزه های موضوعی نوظهور استفاده می شود که تحقیق حاضر برای اولین مرتبه و با این روش به بررسی موضوع فرهنگ سیاسی در ایران پرداخته است. روش های بیبلیومتریک به عنوان رویکردی نوآورانه در علم سنجی، امکان تحلیل کمی و عینی شبکه های دانش را فراهم می آورند. نوآوری اصلی بیبلیومتریک در این است که با تحلیل الگوهای پنهان در حجم عظیم داده های علمی، بینش های کلان و عینی را در اختیار محققان، سیاستگذاران و نهادهای علمی قرار می دهد.

بر اساس داده های استخراج شده از پایگاه داده وب آوساینس، از نرم افزار VOSviewer برای ایجاد روابط ویژه با شبکه ها و نقشه ها استفاده شد. VOSviewer یک برنامه نرم افزاری است که توسط ون اک و والتمن ایجاد شده است که برای ایجاد، تجسم و کاوش نقشه های کتاب شناختی توسعه یافته است (Castillo-Vergara et al., 2018; Van Eck & Waltman, 2009). یکی از مزیت های اصلی این نرم افزار تمرکز آن بر نمایش گرافیکی نقشه هاست.

بر اساس جست و جو در پایگاه داده وب آوساینس ۹۴۲ سند تحلیل شد که جست و جوی اینترنتی در این پایگاه مبتنی بر موضوع «فرهنگ سیاسی» و در «عنوان» سند و «زبان انگلیسی» محدود بود. با توجه به اینکه اولین مقاله در سال ۱۹۸۵ بود مبنای انتخاب مقالات در این سال در نظر گرفته شد. این تعداد مقالات ۹۱۲۴ استناد داشتند و متوسط استناد آنها در هر

سال ۱۰/۴۳ بود. برای تحلیل نتایج از دو روش تحلیل هم‌استنادی و هم‌واژگانی/هم‌رخدادی^۱ استفاده شد. تحلیل هم‌استنادی به درک ریشه‌های حوزه مورد بررسی کمک می‌کند که چنین مفهومی از کجا نشأت گرفته است و چه مواردی در توسعه این مفهوم اثرگذار بودند (Kovacs et al., 2015). تحلیل هم‌استنادی هم برای به‌دست آوردن دیدگاهی جامع از تغییرات تاریخی در ساختار فکری موضوع فرهنگ سیاسی انجام می‌شود. شبکه‌های هم‌استنادی می‌توانند مقالات تأثیرگذاری در زمینه فرهنگ سیاسی را کشف کنند و پایه‌های نظری را برای این حوزه تحقیقاتی ایجاد می‌کنند. مقالاتی که اغلب با هم استناد می‌شوند، در یک خوشه طبقه‌بندی می‌شوند و بسته به تعداد استندهای مشترک، در فاصله نزدیک یا دور از هم قرار می‌گیرند. درحالی‌که در روش هم‌واژگانی، رایج‌ترین کلمات کلیدی مورد استفاده در اسناد مختلف را اندازه‌گیری می‌کند. تجزیه و تحلیل هم‌رخدادی برای استخراج پرکاربردترین کلمات کلیدی در مقالات و تجسم شباهت‌های بین کلمات کلیدی رایج در یک حوزه موضوعی استفاده می‌شود. به زبان ساده، روش هم‌واژگانی زمانی اتفاق می‌افتد که دو کلمه کلیدی با هم در یک مقاله دیده شوند، هرچه میزان هم‌رخدادی بین دو کلمه کلیدی بیشتر باشد، رابطه موضوعی آنها نزدیک‌تر است (Veloutsou & Mafe, 2020).

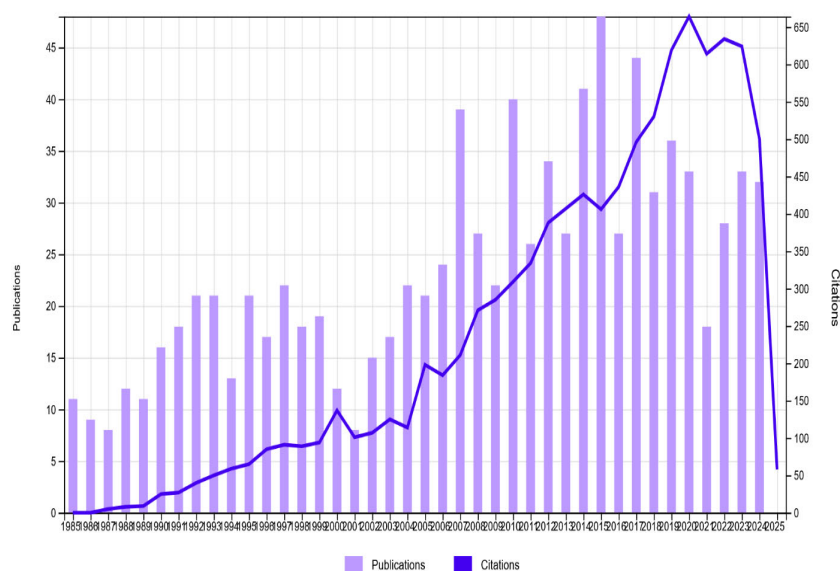

شکل ۱. فرایند استخراج داده‌ها و تحلیل

۳. یافته‌های پژوهش

۱.۳. روند انتشار مقالات در حوزه فرهنگ سیاسی در ۴۰ سال اخیر

در پاسخ به پرسش اول تحقیق، روند انتشار مقالات در حوزه فرهنگ سیاسی نشان می‌دهد که این موضوع دچار فراز و نشیب بوده، ولی در مجموع روند انتشار مقالات و انتشارات در این حوزه صعودی بوده است به‌طوری‌که برای مثال از ۱۰ مقاله در سال ۱۹۸۵ به ۴۰ مقاله در ۲۰۱۱ و ۵۰ مقاله در ۲۰۱۵ در هر سال افزایش یافته است.

شکل ۲. روند انتشار مقالات در حوزه فرهنگ سیاسی در ۴۰ سال اخیر

۲.۳. پراستنادترین مقالات

در پاسخ به پرسش دوم تحقیق، پراستنادترین مقاله در این حوزه مقاله فلدمن و زالر (۱۹۹۲) با ۴۳۹ استناد است. مقاله «فرهنگ سیاسی دوگانگی: پاسخ‌های ایدئولوژیک به دولت رفاه» به بررسی دیدگاه‌های پیچیده و اغلب متناقض آمریکایی‌ها نسبت به دولت رفاه می‌پردازد. فلدمن و زالر به تحلیل عوامل ایدئولوژیک و فرهنگی پرداخته‌اند که بر افکار عمومی در مورد سیاست‌های رفاهی تأثیرگذارند و تنش بین ارزش‌های اصلی آمریکایی مانند فردگرایی و خوداتکایی را در مقابل نیاز به مسئولیت جمعی و کمک‌های دولتی بررسی می‌کنند. مقاله دوم با عنوان «از باشگاه‌ها به شرکت‌ها: یادداشت‌هایی درباره افول فرهنگ سیاسی در جهان‌های خلاق

شتاب‌یافته»، اثر مک‌روبی با ۳۸۳ استناد است. در این تحقیق مک‌روبی به تحلیل تحول صنایع خلاق و فرهنگی از فضاهاى مبتنی بر جامعه و غیررسمی به ساختارهای تجاری و شرکت محور می‌پردازد. مک‌روبی خواستار ایجاد اشکال جدیدی از سازماندهی جمعی و همبستگی در صنایع خلاق است و بر اهمیت بازپس‌گیری فضاهاى سیاسی و فرهنگی تأکید و مدل‌های جایگزین تولید فرهنگی را پیشنهاد می‌کند که به‌جای سود، بر مشارکت اجتماعی و سیاسی تمرکز می‌کنند (McRobbie, 2002). مقاله سوم با عنوان «رسانس فرهنگ سیاسی» با ۳۲۸ استناد اثر اینگلهارت به بررسی تأثیرات پایدار فرهنگ‌های ملی بر جنبه‌های سیاسی و اقتصادی جوامع پرداخته است. وی استدلال می‌کند که جوامع مختلف جهت‌گیری‌های فرهنگی پایداری دارند که پیامدهای عمده‌ای بر عملکرد سیاسی و اقتصادی آنها دارند. وی نشان می‌دهد که تفاوت‌های فرهنگی می‌توانند به تفاوت‌های زیادی در عملکرد سیاسی و اقتصادی منجر شوند. جوامعی که دارای سطوح بالاتری از اعتماد بین‌فردی و رضایت از زندگی هستند، تمایل بیشتری به ثبات مردم‌سالار و عملکرد اقتصادی بهتر دارند (Inglehart, 1988).

جدول ۱. ۳۰ مقاله پراستناد در حوزه فرهنگ سیاسی در پایگاه وب‌آوساینس

عنوان	نویسندگان	مجله	سال	استنادات	متوسط استناد به ازای هر سال
the political-culture of ambivalence - ideological responses to the welfare-state	Feldman, S; Zaller, J	<i>American Journal of Political Science</i>	۱۹۹۲	۴۳۹	۱۲/۹۱
clubs to companies: notes on the decline of political culture in speeded up creative worlds	McRobbie, A	<i>Cultural Studies</i>	۲۰۰۲	۳۸۳	۱۵/۹۶
the renaissance of political-culture	Inglehart, R	<i>American Political Science Review</i>	۱۹۸۸	۳۲۸	۸/۶۳
whats political or cultural about political-culture and the public sphere - toward an historical sociology of concept-formation	Somers, Mr	<i>Sociological Theory</i>	۱۹۹۵	۱۷۴	۵/۶۱
american stiob: or, what late-socialist aesthetics of parody reveal about contemporary political culture in the west	Boyer, Dominic; Yurchak, Alexei	<i>Cultural Anthropology</i>	۲۰۱۰	۱۶۳	۱۰/۱۹

۴/۵۸	۱۵۱	۱۹۹۳	<i>Modern China</i>	Wakeman, F	the civil society and public sphere debate - western reflections on chinese political-culture
۴/۸	۱۴۴	۱۹۹۶	<i>American Journal of Political Science</i>	Jackman, R; Miller, R	a renaissance of political culture?
۴/۸۵	۱۲۶	۲۰۰۰	<i>Journal of American History</i>	Cuordileone, KA	politics in an age of anxiety: cold war political culture and the crisis in american masculinity, 1949-1960
۰۸۳	۱۲۳	۱۹۸۶	<i>Political Science Quarterly</i>	Freeman, J	the political-culture of the democratic and republican parties
۴/۵۲	۱۲۲	۱۹۹۹	<i>International Organization</i>	Duffield, JS	political culture and state behavior: why germany confounds neorealism
۵/۲۶	۱۲۱	۲۰۰۳	<i>Comparative Politics</i>	Inglehart, R; Welzel, C	political culture and democracy - analyzing cross-level linkages
۶/۱۱	۱۱۰	۲۰۰۸	<i>Crime And Justice: A Review of Research</i>	Lappi-Seppala, Tapio	trust, welfare, and political culture: explaining differences in national penal policies
۳/۳۲	۱۰۳	۱۹۹۵	<i>Sociological Theory</i>	Somers, MR	narrating and naturalizing civil society and citizenship theory: the place of political culture and the public sphere
۴/۷۱	۹۹	۲۰۰۵	<i>Cultural Anthropology</i>	Hasty, J	the pleasures of corruption: desire and discipline in ghanaiian political culture
۳/۶۷	۸۸	۲۰۰۲	<i>Comparative Politics</i>	Seligson, MA	the renaissance of political culture or the renaissance of the ecological fallacy?
۲/۹۳	۸۸	۱۹۹۶	<i>Africa</i>	Karlstrom, M	imagining democracy: political culture and democratisation in buganda
۶	۸۴	۲۰۱۲	<i>European Journal of Communication</i>	Van Zoonen, Liesbet	I-Pistemology: changing truth claims in popular and political culture
۲/۹	۸۴	۱۹۹۷	<i>American Journal of</i>	Pedriana, N; Stryker, R	political culture wars 1960s style: equal

			<i>Sociology</i>		employment opportunity - affirmative action law and the philadelphia plan
۲/۹۶	۸۳	۱۹۹۸	<i>American Journal of Sociology</i>	McLean, PD	a frame analysis of favor seeking in the renaissance: agency, networks, and political culture
۳/۹	۷۸	۲۰۰۶	<i>West European Politics</i>	Billiet, Jaak; Maddens, Bart; Frogner, Andre-Paul	does belgium (still) exist? differences in political culture between flemings and walloons
۳/۹۵	۷۵	۲۰۰۷	<i>Biodiversity and Conservation</i>	Bell, Sandra; Hampshire, Kate; Topalidou, Stella	the political culture of poaching: a case study from northern greece
۱/۹۷	۷۵	۱۹۸۸	<i>American Political Science Review</i>	Laitin, D; Wildavsky, A	political-culture and political preferences
۰۶۲	۷۲	۱۹۹۱	<i>Journal of American History</i>	Howe, Dw	the evangelical movement and political-culture in the north during the 2nd party system
۰۳۲	۷۱	۱۹۹۱	<i>British Journal of Political Science</i>	Hahn, Jw	continuity and change in russian political-culture
۳/۳۷	۶۴	۲۰۰۷	<i>Popular Communication</i>	Warner, Jamie	political culture jamming: the dissident humor of the daily show with jon stewart
۵/۶۴	۶۲	۲۰۱۵	<i>Political Quarterly</i>	Dostal, Joerg Michael	the pegida movement and german political culture: is right-wing populism here to stay?
۵۹۳	۶۱	۲۰۰۹	<i>European Journal of Political Economy</i>	Becker, Sascha O.; Egger, Peter H.; Seidel, Tobias	common political culture: evidence on regional corruption contagion
۲/۹	۶۱	۲۰۰۵	<i>Political Psychology</i>	Perrin, AJ	national threat and political culture: authoritarianism, antiauthoritarianism, and the september 11 attacks

۲/۷۳	۶۰	۲۰۰۴	<i>American Behavioral Scientist</i>	Esser, F; Hartung, U	nazis, pollution, and no sex - political scandals as a reflection of political culture in germany
۲	۵۸	۱۹۹۷	<i>Journal of Black Studies</i>	Waters, AM	conspiracy theories as ethnosociologies - explanation and intention in african american political culture

نتایج ۱۰ نویسنده-کشور و سازمان پراستناد در حوزه فرهنگ سیاسی در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲. ده نویسنده، کشور و سازمان پراستناد در حوزه فرهنگ سیاسی

نویسنده	تعداد مقالات	تعداد استنادات	کشور	تعداد مقالات	تعداد استنادات	سازمان	تعداد مقالات	تعداد استنادات
اینگلهارت، آر	۲	۴۴۹	ایالات متحده آمریکا	۲۵۱	۳۵۳۰	دانشگاه کالیفرنیا، برکلی	۷	۲۷۳
سامرز	۲	۲۷۷	انگلستان	۹۷	۱۳۶۳	دانشگاه سانتا کلارا	۲	۱۸۷
جکمن	۲	۱۸۷	آلمان	۴۳	۵۱۱	دانشگاه جورجیا	۱۰	۱۷۸
دبلیو. میلر	۲	۱۸۷	اسرائیل	۱۶	۲۱۲	دانشگاه میشیگان	۴	۱۴۵
سلیگسون	۲	۱۲۵	هلند	۱۵	۱۹۳	دانشگاه بین‌المللی برمن	۱	۱۲۱
وایلدناوسکی	۲	۹۰	چین	۱۹	۱۸۵	دانشگاه پیتسبورگ	۳	۱۰۳
ویلیامز	۲	۲۵	اسکاتلند	۱۲	۱۵۰	دانشگاه شیکاگو	۴	۹۳
مرلن	۲	۲۴	فنلاند	۵	۱۳۶	دانشگاه ایالتی میشیگان	۵	۹۱
ریچ	۲	۲۳	استرالیا	۲۰	۱۲۵	دانشگاه ویسکانسین	۵	۹۰
مودی	۲	۱۹	کره جنوبی	۷	۱۲۰	دانشگاه اراسموس	۵	۸۳

۳.۳. تحلیل هم‌رخدادی واژگان

در پاسخ به پرسش سوم تحقیق، نتایج تحقیق هم‌رخدادی نشان داد خوشه اول شامل مفاهیمی مانند مشروعیت (Feng, 2013; Friele, 2003)، نهادها (Jalata, 2019; Luli, 2023)، پوپولیسم (Dostal, 2015; Luli, 2023)، فساد (Becker *et al.*, 2009; Keliher & Wu, 2016) و فرهنگ سیاسی (Cuordileone, 2000; Lappi-Seppälä, 2008; McRobbie, 2002) است. محور اصلی گفتمان این محققان «حکمرانی و تحولات نهادی» نامگذاری شد.

محور گفتمان در خوشه دوم به موضوع «فرهنگ سیاسی و ساختارهای قدرت» پرداخته است که شامل مفاهیمی مانند سیاست (Cuordileone, 2000)، هویت (Schlesinger, 1997)، نابرابری (Loveless, 2013; Mohammad & Conway, 2005)، انتخابات (Smilde, 2004)، لیبرالیسم (Chabal, 2016) و خشونت (McGoldrick & Simpson, 2007; Seiyefa, 2017) است.

خوشه سوم به موضوع «نظام‌های سیاسی و تحولات قدرت» و مفاهیمی مانند اقتدارگرایی (Perrin, 2005; Welsh & Huang, 2018)، مردم‌سالاری و مردم‌سالاری‌سازی (Hiner & Azócar, 2015; Kerr, 1999; Lee & Chan, 2008; Loveless, 2013; Weßels, 2015)، گفتمان (Kidwell, 2009; Kukshinov, 2021; Onipede, 2024) و انقلاب (García-Villaraco, 2021; Zheng, 2018) پرداخته است.

خوشه چهارم با محوریت «آموزش، نگرش‌ها و مشارکت سیاسی» شامل مفاهیمی مانند مشارکت سیاسی (Chulhee, 2007; Dinesen & Andersen, 2022)، نگرش‌ها (Dran *et al.*, 1989; Sniderman *et al.*, 1991; Osorio-Rauld *et al.*, 2024)، جوانان (Ilisin *et al.*, 2018)، آموزش (Saltman, 2011) و آموزش (Bratton *et al.*, 1999; Kerr, 1999; Yang, 2020) است.

محور بحث در خوشه پنجم «رسانه، ایدئولوژی و ارتباطات سیاسی» است. واژه‌های رسانه (Liu *et al.*, 2024; Richardson *et al.*, 2012)، ایدئولوژی (Alm *et al.*, 2004; Digaetano, 2008; Primakov, 1994) و ارتباطات سیاسی (Barandiaran *et al.*, 2020) مفاهیم مورد اشاره در این خوشه است. محور بحث در خوشه پنجم «رسانه، ایدئولوژی و ارتباطات سیاسی» است. این خوشه نشان‌دهنده «چرخش ارتباطی» در فرهنگ سیاسی است، جایی که رسانه‌های دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی، مفاهیم سنتی مشارکت، ایدئولوژی و اعتماد را بازتعریف کرده‌اند. خوشه ششم با محوریت «تحولات فرهنگی و ارزش‌های جامعه» به مفاهیمی مانند رنسانس (Inglehart, 1988; Jackman & Miller, 1996; Seligson, 2002)، ارزش‌ها (Lassiter, 2014) و اعتماد (Lappi-Seppälä, 2008; Moon *et al.*, 2000) می‌پردازد. هر خوشه بیلیومتریک نه‌تنها

خوشه اول. با توجه به مقالات قرارگرفته شده در این خوشه، نویسندگان این خوشه را «فرهنگ سیاسی و تحولات مردم سالار» نامگذاری کردند. در این حوزه، آلموند^۱ بر اهمیت فرهنگ سیاسی در ایجاد و حفظ مردم سالاری تأکید دارد و به این موضوع می‌پردازد که چگونه نگرش‌های عمومی می‌توانند بر پایداری نظام‌های سیاسی تأثیرگذار باشند. همچنین آلموند به رابطه میان مشارکت سیاسی و پایداری مردم سالاری پرداخته است (Almond, 1956). در تحقیق دیگری آلموند و وربا مفهومی به نام فرهنگ مدنی^۲ را معرفی می‌کنند که ترکیبی از نگرش‌های سیاسی فعال (مشارکتی)، متمایل به اطاعت و نظارت در برابر نهادهای سیاسی است. آنها استدلال می‌کنند که این ترکیب از نگرش‌ها در پایداری مردم سالاری و نهادهای مردم سالار ضروری است (Almond & Verba, 1963). چیلتون^۳ به نقد و بررسی فرهنگ سیاسی غربی و تأثیر ارزش‌ها و نظریات فرهنگی در فرایندهای سیاسی پرداخته است. او همچنین ویژگی‌های مشترک و تفاوت‌های فرهنگ‌های سیاسی در مردم سالاری‌های غربی را ارزیابی کرده است (Chilton, 1988). در فورمیسانو^۴ به تغییرات ایدئولوژیکی و فرهنگی در تاریخ آمریکا پرداخت و نشان داد تغییر در سیاست و ساختارهای اجتماعی تحت تأثیر تحولات فرهنگی و تاریخی قرار دارند (Formisano, 2001). اینگلهارت^۵ تغییرات فرهنگی در جوامع غربی را بررسی کرد که به تغییر از ارزش‌های مادی به ارزش‌های غیرمادی (فرامادی) و فردگرایانه اشاره دارد و نشان داد چگونه تغییرات فرهنگی بر رفتار سیاسی و مشارکت افراد تأثیر می‌گذارد (Inglehart, 1990).

خوشه دوم. با توجه به تحقیقات انجام شده، این خوشه «فرهنگ سیاسی و چالش‌های نظم در جوامع در حال تغییر» نامگذاری شد. آلموند و وربا (۱۹۸۹) به بازبینی و گسترش مفهوم فرهنگ مدنی پرداختند. آنها نشان دادند چگونه تغییرات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی می‌توانند تأثیرات مثبتی یا منفی بر فرهنگ سیاسی داشته باشند. اکسشتاین^۶ نظریه‌ای فرهنگی برای تغییرات سیاسی معرفی می‌کند که در آن فرهنگ به عنوان عامل تعیین کننده در فرایندهای سیاسی و اجتماعی مطرح می‌شود. استدلال او نشان داد که فرهنگ‌ها می‌توانند بر چگونگی تحول و پاسخ به چالش‌های سیاسی تأثیر زیادی داشته باشند (Eckstein, 1988). اینگلهارت^۷ در سال ۱۹۸۸ به بازگشت مجدد اهمیت فرهنگ سیاسی در تحلیل رفتارهای سیاسی و ساختارهای

-
1. Almond
 2. Civic Culture
 3. Chilton
 4. Formisano
 5. Inglehart
 6. Eckstein
 7. Inglehart

اجتماعی در جوامع مدرن پرداخت و به بررسی روندهای فرهنگی و ارتباط آن‌ها با سیاست‌های عمومی پرداخت (Inglehart, 1988).

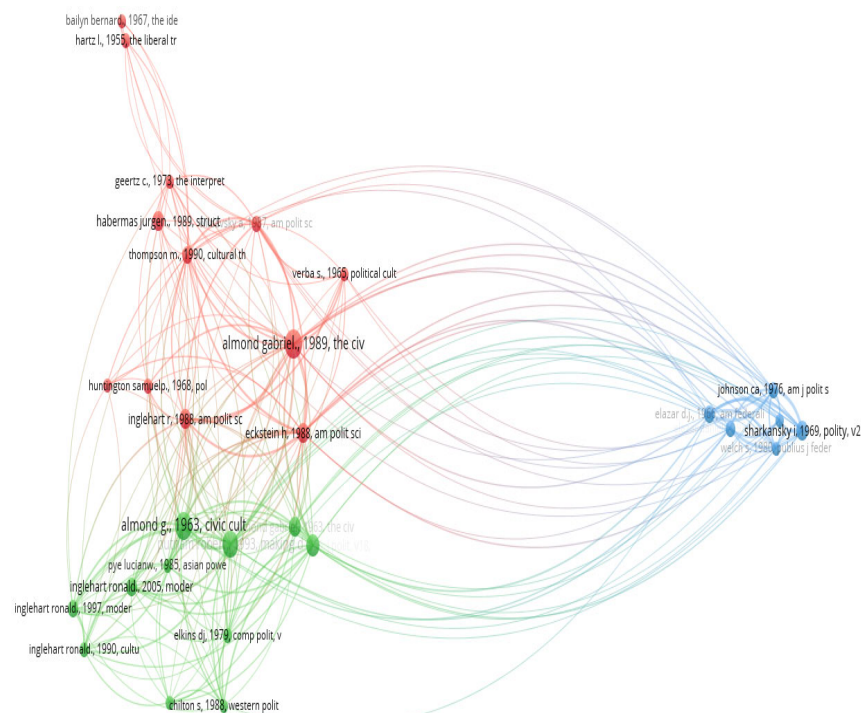
خوشه سوم. «فدرالیسم و سیاست‌های چندسطحی حکومت» نامگذاری شد. مفهوم فدرالیسم، هسته اصلی کارهای الازار و دیگران است و به ساختارهای حکومتی مبتنی بر تقسیم قدرت بین سطوح ملی و محلی اشاره دارد. الازار^۱ مفهوم فرهنگ سیاسی ایالتی را معرفی می‌کند که به تفاوت‌های سیاسی و فرهنگی میان ایالات مختلف اشاره دارد (Elazar, 1966). در تحقیق دیگری الازار (۱۹۸۴) مدل فدرالیسم خود را گسترش می‌دهد و تغییرات سیاسی و اجتماعی در ایالات متحده را در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ بررسی می‌کند. جانسون^۲ تحلیل می‌کند آیا دسته‌بندی‌های فرهنگ سیاسی الازار در جوامع مختلف ایالتی دقیق‌اند یا نه (Johnson, 1976). لایسکه^۳ نشان می‌دهد چگونه زیرفرهنگ‌ها در شکل‌دهی به رفتارهای سیاسی، نگرش‌ها و سیاست‌های عمومی تأثیرگذارند (Lieske, 1969).

خوشه چهارم. «ایدئولوژی، فرهنگ و تحولات تاریخی- فرهنگی» نامگذاری شد. مفهوم ایدئولوژی به نقش ایده‌ها و باورها در شکل‌گیری نظام‌های سیاسی و اجتماعی اشاره دارد که به آثار بیلین و هارتز؛ فرهنگ و نقش آن در سیاست به آثار کلیفورد گیرتز و تامپسون و تحولات تاریخی- فرهنگی به آثار هابرماس و دیگران اشاره دارد. گیرتز^۴ استدلال می‌کند که برای درک جوامع باید به معنای نمادین و اجتماعی رفتارهای فرهنگی توجه کرد و اینکه فرهنگ‌ها چگونه به‌صورت پراکنده و پیچیده در جوامع مختلف عمل می‌کنند (Geertz, 1973). یورگن هابرماس^۵ تحولات ساختاری عرصه عمومی در جوامع بورژوایی را بررسی کرد و توضیح داد چگونه عرصه عمومی، به‌ویژه در اروپا و آمریکا، از دوره‌های پیشامدرن به دوره مدرن توسعه‌یافته است. هابرماس تأکید می‌کند که این تحول تأثیرات عمیقی بر فرایندهای مردم‌سالار و شکل‌گیری افکار عمومی داشته است (Habermas, 1991).

-
1. Elazar
 2. Johnson
 3. Lieske
 4. Geertz
 5. Habermas

جدول ۳. تحلیل هم‌استنادی مقالات

نام خوشه	تحقیقات انجام‌شده
فرهنگ سیاسی و تحولات مردم‌سالار	Almond, 1956; Almond & Verba, 2015; Chilton, 1988; Elkins & Simeon, 1979; Formisano, 2001; Inglehart, 1990, 2005; Inglehart, 1997
فرهنگ سیاسی و چالش‌های نظم در جوامع در حال تغییر	Eckstein, 1988; Huntington, 1968; Inglehart, 1988b; Pye, 1965; Swidler, 1986; Verba & Almond, 1989; Wildavsky, 1987
فدرالیسم و سیاست‌های چندسطحی حکومت	Elazar, 1984; Johnson, 1976; Karnig & Welch, 1980; Lieske, 1993; Sharkansky, 1969
ایدئولوژی، فرهنگ و تحولات تاریخی-فرهنگی	Brown, 1967; Geertz, 1973; Habermas, 1991; Hartz, 1991; Thompson et al., 1990

شکل ۴. تحلیل هم‌استنادی مقالات

۴. تجزیه و تحلیل

این پژوهش با اتکا به چارچوب نظری سه‌بعدی (معنایی، کاربردی، زمینه‌ای)، تحولات مفهوم فرهنگ سیاسی را در چهار دهه گذشته تحلیل کرد. در ادامه، یافته‌های تحقیق ذیل هر یک از این ابعاد ارائه می‌شود:

بعد معنایی: تحول در مفهوم‌ها و دلالت‌ها. تحلیل هم‌رخدادی واژگان نشان می‌دهد که محتوای معنایی فرهنگ سیاسی از نگرش‌های ملی و ایستا به سمت مفاهیم پویا، شبکه‌ای و چندلایه تحول یافته است. ظهور خوشه‌هایی مانند «رسانه، ایدئولوژی و ارتباطات سیاسی»، حاکی از تولد مفاهیمی نظیر «مشارکت دیجیتال»، «شبکه‌های اجتماعی» و «افکار عمومی آنلاین» است. خوشه «تحولات فرهنگی و ارزش‌های جامعه» نشان‌دهنده گذار از ارزش‌های مادی به فرامادی (همچون محیط زیست، حقوق بشر و آزادی بیان) است. این تحول معنایی، فرهنگ سیاسی را از یک «ویژگی ملی» به یک «شبکه معنایی سیال» تبدیل کرده است.

بعد کاربردی: تحول در کاربرد و حوزه‌های بهره‌گیری. یافته‌ها حاکی از گسترش چشمگیر دامنه کاربردی مفهوم فرهنگ سیاسی است. خوشه «فدرالیسم و سیاست‌های چندسطحی حکومت» نشان می‌دهد که این مفهوم اکنون در تحلیل حکمرانی چندسطحی و سیاست‌گذاری منطقه‌ای به کار می‌رود. خوشه «حکمرانی و تحولات نهادی» بیانگر به کارگیری فرهنگ سیاسی در تحلیل مشروعیت، فساد و کارآمدی نهادهاست. در حوزه‌های نوظهور، فرهنگ سیاسی به ابزاری برای تحلیل «فضای دیجیتال» و «پوپولیسم» تبدیل شده است.

بعد زمینه‌ای: تحول در بسترهای مطالعاتی. توزیع جغرافیایی و موضوعی مقالات نشان می‌دهد که کانون پژوهش‌های فرهنگ سیاسی از غرب به سایر مناطق جهان گسترش یافته است. خوشه «فرهنگ سیاسی و چالش‌های نظم در جوامع در حال تغییر» بر جوامع غیرغربی و در حال گذار تمرکز دارد. با این حال، شکاف پژوهشی زیادی در بررسی جوامع غیرغربی مشاهده می‌شود که لزوم توسعه مطالعات بومی و تطبیقی را پررنگ می‌سازد.

این تحول زمینه‌ای، فرهنگ سیاسی را از حیطه‌ای غرب‌محور به حوزه‌ای جهانی و تطبیقی تبدیل کرده است.

۵. نتیجه

یافته‌های این پژوهش نشان داد که فرهنگ سیاسی در چهار دهه اخیر نه تنها یک مفهوم پایدار در علوم سیاسی بوده، بلکه به صورت مستمر در حال تحول مفهومی، موضوعی و روش‌شناسی بوده است. تحلیل ادبیات فرهنگ سیاسی از تمرکز اولیه بر نگرش‌ها، ارزش‌ها و رفتار سیاسی به ابعاد جدیدی همچون ساختارهای قدرت، فدرالیسم، رسانه‌های دیجیتال، تحولات فرهنگی و

نقش نهادها گسترش یافته است. این گسترش نشان می‌دهد که فرهنگ سیاسی در دانش معاصر مفهومی میان‌رشته‌ای است که در تعامل با جامعه‌شناسی، ارتباطات، اقتصاد سیاسی و مطالعات حکمرانی بازتعریف شده است. نتایج روند انتشار مقالات در حوزه فرهنگ سیاسی در ۴۰ سال اخیر نشان داد که این موضوع دچار فراز و نشیب بوده، ولی در مجموع روند انتشار مقالات و انتشارات در این حوزه صعودی بوده است. توزیع جغرافیایی یافته‌ها نشان داد که بخش عمده ادبیات فرهنگ سیاسی به کشورهای غربی (آمریکا، انگلیس و آلمان) اختصاص دارد و جوامع غیرغربی کمتر مورد توجه بوده‌اند. از منظر تحول موضوعی، نشان می‌دهد که محورهای «حکمرانی و تحولات نهادی» و «فرهنگ سیاسی و ساختارهای قدرت» از پرکاربردترین موضوعات بوده‌اند که با یافته‌های پژوهشگران حوزه مردم‌سالاری و تحولات نهادی همپوشانی دارد.

در حوزه تحلیل هم‌استنادی نیز چهار خوشه اصلی، تصویری کلان از تحول نظری فرهنگ سیاسی ارائه می‌دهد. خوشه «فرهنگ سیاسی و تحولات مردم‌سالار» نشان می‌دهد که نظریات کلاسیک مانند فرهنگ مدنی آلموند و وربا (۱۹۶۳: ۲۰۱۵) همچنان پایه‌های اصلی ادبیات را تشکیل می‌دهند. خوشه «چالش‌های نظم در جوامع در حال تغییر» بیانگر اهمیت تغییرات ساختاری و اجتماعی در تحلیل فرهنگ سیاسی است؛ امری که با دیدگاه‌های هانتینگتون و اکسشتاین همراستاست. خوشه «فدرالیسم و سیاست چندسطحی» نشان می‌دهد که فرهنگ سیاسی در دهه‌های اخیر در مطالعات حکمرانی چندسطحی و سیاستگذاری منطقه‌ای نیز کاربرد یافته است. در نهایت خوشه «ایدئولوژی، فرهنگ و تحولات تاریخی-فرهنگی» نشان می‌دهد که ریشه‌های فرهنگی، تاریخی و گفتمانی همچنان در شکل‌دهی به تحولات سیاسی نقش بنیادی دارند.

خوشه دوم یعنی «فرهنگ سیاسی و ساختارهای قدرت» تأکید دارد که نابرابری، هویت، خشونت و لیبرالیسم موضوعات اثرگذار بر فرهنگ سیاسی‌اند. این یافته‌ها با پژوهش‌هایی همراستاست که نشان می‌دهند فرهنگ سیاسی نه تنها محصول ارزش‌ها و نگرش‌هاست، بلکه بازتاب ساختار قدرت در جامعه نیز است (Loveless, 2013; Chabal, 2016). تعامل این دو سطح، ساختار و فرهنگ، نوعی پیوستار بازتولید یا تحول قدرت را شکل می‌دهد که در ادبیات اخیر برجسته شده است. خوشه «نظام‌های سیاسی و تحولات قدرت» با مفاهیمی همچون اقتدارگرایی، دموکراتیزه شدن، انقلاب و گفتمان مطابقت دارد. افزایش تمرکز بر گذارهای سیاسی و رژیم‌های ترکیبی نشان می‌دهد که فرهنگ سیاسی نقش مهمی در تداوم یا شکست اصلاحات سیاسی دارد. این یافته‌ها با نظریات هانتینگتون (۱۹۶۸) درباره شکاف توسعه و بی‌ثباتی سیاسی و همچنین تحلیل‌های اینگلههارت (۱۹۹۷: ۲۰۰۵) درباره تحول ارزش‌ها همراستاست.

یکی از تحول‌های مهم و جدید، خوشه «رسانه، ایدئولوژی و ارتباطات سیاسی» است که در یک دهه اخیر رشد زیادی داشته است. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که رسانه‌های دیجیتال، شبکه‌های اجتماعی و بسترهای ارتباطی جدید نقش فزاینده‌ای در شکل‌دهی ارزش‌ها، هویت‌ها و قطبی شدن سیاسی دارند (Richardson et al., 2012; Liu et al., 2024). نظریه‌های کلاسیک فرهنگ سیاسی کمتر به این حوزه پرداخته‌اند؛ بنابراین این تحول یک شکاف نظری ایجاد می‌کند و نشان می‌دهد که ادبیات فرهنگ سیاسی در حال تجربه چرخش ارتباطی است.

خوشه «تحولات فرهنگی و ارزش‌های جامعه» نیز با پژوهش‌های اینگلهارت درباره تحول ارزش‌ها (Inglehart, 1988; 1997) همسوست. این خوشه نشان می‌دهد که ارزش‌ها، اعتماد اجتماعی و نگرش‌ها در گذار به مردم‌سالاری و در پایداری نظام‌های مردم‌سالار نقش بنیادی دارند. بر همین اساس، فرهنگ سیاسی نه محصولی ایستا، بلکه پیامد تغییرات نسلی، اقتصادی و فرهنگی است. در نهایت خوشه «شهروندی و فرهنگ سیاسی» نشان می‌دهد که شهروندی، مشارکت و هویت جمعی در مرکز توجه پژوهش‌ها قرار گرفته‌اند. این محور بیانگر آن است که فرهنگ سیاسی تنها رفتار سیاسی را شکل نمی‌دهد، بلکه خود در بستر فرایندهای شهروندی و جامعه‌پذیری تولید می‌شود (Hattem, 2020).

در مجموع، یافته‌های پژوهش حاضر بیان می‌کند که فرهنگ سیاسی امروز به‌جای آنکه تنها یک «متغیر تبیینی» در علوم سیاسی باشد، یک حوزه دانشی مستقل و در حال گسترش است. تحول موضوعات، ظهور خوشه‌های جدید، نقش پررنگ رسانه، ارتباطات سیاسی، ساختارهای قدرت و چالش‌های حکمرانی نشان می‌دهد که فرهنگ سیاسی باید با رویکردهای ترکیبی و میان‌رشته‌ای بررسی شود.

جدول ۴. مفاهیم فرهنگ سیاسی

حوزه‌ها	مفاهیم کلیدی فرهنگ سیاسی	مثال	محققان
اجتماعی	مشارکت سیاسی، اعتماد اجتماعی، سرمایه اجتماعی، احساس تعلق	مشارکت در انتخابات، عضویت در انجمن‌ها، فعالیت داوطلبانه	Almond & Verba, 1963
حقوقی-سیاسی	مشروعیت سیاسی، قانون‌گرایی، حقوق شهروندی، آزادی‌های سیاسی	پایبندی به قانون، آزادی بیان، انتخابات آزاد	Dahl, 1971
اقتصادی	عدالت اجتماعی، توزیع قدرت و منابع، رفاه عمومی، فسادستیزی	عدالت اقتصادی، شفافیت مالی، مبارزه با رانت	Huntington, 1968
فرهنگی-ارزشی	هویت ملی، نقش دین در سیاست، ایدئولوژی سیاسی، وفاداری	میهن‌دوستی، ارزش‌های دینی، تعهد ایدئولوژیک	Almond & Verba, 1963

حوزه‌ها	مفاهیم کلیدی فرهنگ سیاسی	مثال	محققان
نهادی	تحزب، نظام انتخاباتی، نهادهای مدنی، رسانه‌های آزاد	فعالیت حزبی، سازمان‌های غیردولتی، مطبوعات آزاد	Almond & Verba, 1963; Huntington, 1968
فرهنگ سیاسی دیجیتال (حوزه نوظهور)	مشارکت دیجیتال، شبکه‌های اجتماعی، فضای مجازی، شکاف دیجیتال	فعالیت در پلتفرم‌های سیاسی، تأثیر رسانه‌های اجتماعی بر انتخابات	Inglehart, 2020; Welzel, 2021
پست ماتریالیسم و تحول ارزشی	ارزش‌های فرامادی، محیط‌زیست، حقوق بشر، آزادی بیان	جنبش‌های تغییرات آب‌وهوایی، احزاب سبز	Inglehart, 1997; Inglehart, 2020
پوپولیسم و فرهنگ سیاسی	شخصیت‌محوری، ضدیت با نخبگان، عوام‌گرایی	جبهه ملی در فرانسه، جنبش‌های پوپولیستی در آمریکای لاتین	Mudde, 2004; Dostal, 2015

در پاسخ به پرسش آخر، تحقیق حاضر با بررسی مفهوم فرهنگ سیاسی از سال ۱۹۸۵ تا ۲۰۲۴ نشان داد که فرهنگ سیاسی مفهوم پویا و چندبعدی است و تحت تأثیر عوامل متعدد قرار دارد (جدول ۴). تحولات در حکمرانی، ساختارهای قدرت، نظام‌های سیاسی و ارزش‌های فرهنگی همگی بر شکل‌گیری و تکامل فرهنگ سیاسی تأثیرگذارند. از سوی دیگر، فرهنگ سیاسی می‌تواند بر این تحولات تأثیر بگذارد و به‌عنوان عامل تسهیل‌کننده یا مانع در فرایندهای مردم‌سالار و تغییرات اجتماعی عمل کند. در مجموع، فرهنگ سیاسی نه‌تنها به‌عنوان یک عامل درونی در جوامع، بلکه به‌منزله موتور محرک برای تحولات مردم‌سالارانه و حکومتی عمل می‌کند.

به‌ویژه در جوامعی که در حال تغییرات اجتماعی و اقتصادی هستند، فرهنگ سیاسی می‌تواند به‌عنوان عنصری بنیادین در حفظ یا تغییر نظم سیاسی و اجتماعی نقش ایفا کند. به همین ترتیب، تحلیل‌های ارائه‌شده در این مقاله بر لزوم توجه به فرهنگ سیاسی به‌عنوان پیش‌نیاز ضروری در فرایندهای مردم‌سالار و تحولات حکومتی تأکید می‌کند. بنابراین شناخت فرهنگ سیاسی و تحولات مرتبط با آن نیازمند رویکردی میان‌رشته‌ای است که عوامل نهادی، اجتماعی، فرهنگی و تاریخی را همزمان مدنظر قرار دهد و تقویت فرهنگ سیاسی مردم‌سالارانه نیازمند تلاش‌های هماهنگ از سوی نهادها، رسانه‌ها، نهادهای مدنی و شهروندان است. تنها از طریق چنین تلاش‌هایی می‌توان به ایجاد جوامعی پایدار و عادلانه دست یافت.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند که تعارض منافع وجود ندارد و تمام مسائل اخلاق در پژوهش را که شامل

پرهیز از سرقت ادبی، انتشار و یا ارسال بیش از یکبار مقاله، تکرار پژوهش‌های دیگران، داده‌سازی یا جعل داده‌ها، منبع‌سازی و جعل منابع، رضایت ناآگاهانه سوژه یا پژوهش‌شوندگان می‌باشد، رعایت کرده‌اند.

سپاسگزاری

نویسندگان مقاله مراتب سپاسگزاری خود را از دانشکده کارآفرینی و دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران به سبب فراهم کردن شرایط انتشار مقاله اعلام می‌دارند.

References

- Akbari, M. Foroudi, P. Zaman Fashami, R. Khodayari, M. Mahavarpour, N. (2022). Let us talk about something: The Evolution of e-WOM from the Past to the Future. *Journal of Business Research*. 149 (10), 663-689. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2022.05.061>
- Akbari, M., Foroudi, P., Khodayari, M., Zaman Fashami, R., Shahabaldini parizi, Z., & Shahriari, E. (2021). Sharing Your Assets: A Holistic Review of Sharing Economy. *Journal of Business Research*. 140 (2). 604-625 <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.11.027>
- Alm, L. R., Burkhart, R. E., Patton, W. D., & Weatherby, J. B. (2004). Political culture and ideology in the Mountain West: Regionalism in the state of Idaho. *Social Science Journal*, 41(2), 163-178. <https://doi.org/10.1016/j.socscij.2004.01.009>
- Almond, G. A. (1956). Comparative political systems. *The Journal of Politics*, 18(3), 391-409.
- Almond, G. A., & Verba, S. (2015). *The civic culture: Political attitudes and democracy in five nations*. Princeton University Press. Princeton, New Jersey, United States.
- Almond, G., Verba, S. (1963). *The Civic Culture; Political Attitudes and Democracy in Five Nations*, Princeton University Press.
- Barandiaran, X., Unceta, A., & Peña, S. (2020). Political Communication in times of a New Political Culture. *Icono14*, 18(1), 256-281. <https://doi.org/10.7195/ri14.v11i2.582>
- Becker, S. O., Egger, P. H., & Seidel, T. (2009). Common political culture: Evidence on regional corruption contagion. *European Journal of Political Economy*, 25(3), 300-310. <https://doi.org/10.1016/j.ejpoleco.2008.12.002>
- Bigdeloo, M. (2021). The most important components and indicators of Iranian political culture in the age of social networks from the perspective of academic elites. *Research Letter of Political Science*, 16(2), 43-72. doi: 10.22034/ipsa.2021.432

- Bratton, M., Alderfer, P., Bowser, G., & Temba, J. (1999). The effects of civic education on political culture: Evidence from Zambia. *World Development*, 27(5), 807–824. [https://doi.org/10.1016/S0305-750X\(99\)00031-5](https://doi.org/10.1016/S0305-750X(99)00031-5)
- Brown, R. D. (1967). *The Ideological Origins of the American Revolution*. Harvard University Press. Massachusetts, United States.
- Castillo-Vergara, M., Alvarez-Marin, A., & Placencio-Hidalgo, D. (2018). A bibliometric analysis of creativity in the field of business economics. *Journal of Business Research*, 85, 1–9. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2017.12.011>
- Chabal, E. (2016). French political culture in the 1970s: Liberalism, identity politics and the modest state. *Geschichte Und Gesellschaft*, 42(2), 243–265. <https://doi.org/10.13109/gege.2016.42.2.243>
- Chilton, S. (1988). Defining political culture. *Western Political Quarterly*, 41(3), 419–445. <https://doi.org/10.2307/448596>
- Chulhee, C. (2007). The New Political Culture and Political Participation: A Cross-National and Cross-Civilization Assessment. *Review of Korean Studies*, 10(2), 31–51. <https://doi.org/10.25024/review.2007.10.2.002>
- Cuordileone, K. A. (2000). “Politics in an age of anxiety”: Cold war political culture and the crisis in American masculinity, 1949-1960. *Journal of American History*, 87(2), 515–545. <https://doi.org/10.2307/2568762>
- Digaetano, A. (1994). Urban governance in the gilded age: An examination of political-culture, social-control, and fiscal-ideology theories. *Urban Affairs Review*, 30 (2), 187–209. <https://doi.org/10.1177/004208169403000201>
- Dinesen, P. T., & Andersen, R. F. (2022). The (Re)socialization of participatory political culture: Immigrants’ political participation between their contemporary country and their ancestral country. *Political Geography*, 98, 102650. <https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2022.102650>
- Donthu, N., Kumar, S., Pandey, N., Pandey, N., & Mishra, A. (2021). Mapping the electronic word-of-mouth (eWOM) research: A systematic review and bibliometric analysis. *Journal of Business Research*, 135, 758–773. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.07.015>
- Dostal, J. M. (2015). The Pegida Movement and German Political Culture: Is Right-Wing Populism Here to Stay? *Political Quarterly*, 86(4), 523–531. <https://doi.org/10.1111/1467-923X.12204>
- Dran, E. M., Albritton, R. B., & Wyckoff, M. (1991). Surrogate versus direct measures of political culture: Explaining participation and policy attitudes in Illinois. *Publius*, 21(2), 15–30. <https://doi.org/10.2307/3330398>
- Eckstein, H. (1988). A culturalist theory of political change. *American Political Science Review*, 82(3), 789–804.

- Elazar, D. J. (1984). *American federalism: A view from the states*. Harper & Row. Manhattan, New York, United States.
- Elkins, D. J., & Simeon, R. E. B. (1979). A Cause in Search of Its Effect, or What Does Political Culture Explain? *Comparative Politics*, 11(2), 127–145. <https://doi.org/10.2307/421752>
- Fateminia, M. A. (2019). One Hundred Years of Political Culture in Iran: A Meta-Analysis of Research Works from the Constitutional Era to the Islamic Revolution. *Strategic Studies Quarterly*, 22(86), 32-54.
- Feng, X. C. (2013). Counterfeiting legitimacy: Reflections on the usurpation of popular politics and the “political culture” of China, 1912-1949. *Frontiers of History in China*, 8(2), 202–222. <https://doi.org/10.3868/s020-002-013-0015-0>
- Formisano, R. P. (2001). The Concept of Political Culture. *The Journal of Interdisciplinary History*, 31(3), 393–426.
- Friele, M. B. (2003). Do committees ru(i)n the bio-political culture? On the democratic legitimacy of bioethics committees. *Bioethics*, 17(4), 301–318. <https://doi.org/10.1111/1467-8519.00347>
- García-Villaraco, T. C. (2021). Children of the Revolution: The opera Padilla or the Siege of Medina and the political culture of progressive liberalism between 1842 and 1846 in Madrid. *Historia y Política*, 46, 237–261. <https://doi.org/10.18042/hp.46.09>
- Geertz, C. (1973). *The interpretation of cultures*. Basic Books. New York City, United States.
- Habermas, J. (1991). *The structural transformation of the public sphere: An inquiry into a category of bourgeois society*. MIT Press. location Cambridge, Massachusetts, United States.
- Hartz, L. (1995). *The liberal tradition in America: An interpretation of American political thought since the revolution*. Harcourt Brace Jovanovich. San Diego, California, United States.
- Hattem, M. D. (2020). Citizenship and the Memory of the American Revolution in Nineteenth-Century Political Culture. *New York History*, 100(3), 30–53. <https://doi.org/10.1353/nyh.2020.0004>
- Hiner, H., & Azócar, M. J. (2015). Irreconcilable Differences: Political Culture and Gender Violence during the Chilean Transition to Democracy. *Latin American Perspectives*, 42(3), 52–72. <https://doi.org/10.1177/0094582X15570884>
- Huntington, S. P. (1968). *Political order in changing societies*. Yale University Press. New Haven, Connecticut, United States.
- Ilsin, V., Gvozdanović, A., & Potočnik, D. (2018). Contradictory tendencies in the political culture of Croatian youth: unexpected anomalies or an

- expected answer to the social crisis? *Journal of Youth Studies*, 21(1), 51–71. <https://doi.org/10.1080/13676261.2017.1343937>
- Inglehart, R. (1988). The renaissance of political culture. *American Political Science Review*, 82(4), 1203–1230. <https://doi.org/10.2307/1961756>
- Inglehart, R. (1990). *Culture shift in advanced industrial society*. Princeton University Press. Princeton, New Jersey, United States.
- Inglehart, R. (1997). *Modernization and postmodernization: Cultural, economic, and political change in 43 societies*. Princeton University Press. Princeton, New Jersey, United States
- Inglehart, R. (2020). *Cultural Evolution: People's Motivations Are Changing, and Reshaping the World*. Cambridge University Press. Cambridge, England.
- Inglehart, R., & Welzel, C. (2005). *Modernization, cultural change, and democracy: The human development sequence*. Cambridge University Press. Cambridge, England.
- Jackman, R. W., & Miller, R. A. (1996). A Renaissance of Political Culture? *American Journal of Political Science*, 40(3), 632–659. <https://doi.org/10.2307/2111787>
- Jalata, A. (2019). Precolonial political culture and institutions in Botswana. In A. Jalata, *Cultural capital and prospects for democracy in Botswana and Ethiopia* (pp. 119-145). Routledge. England, UK. <https://doi.org/10.4324/9780429277184-6>
- Johnson, C. A. (1976). Political culture in American states: Elazar's formulation examined. *American Journal of Political Science*, 20(3), 491–509.
- Karnig, A. K., & Welch, S. (1980). *Black representation and urban policy*. University of Chicago Press. Chicago, Illinois, United State .
- Keliher, M., & Wu, H. (2016). Corruption, anticorruption, and the transformation of political culture in contemporary China. *Journal of Asian Studies*, 75(1), 5–18. <https://doi.org/10.1017/S002191181500203X>
- Kerr, D. (1999). Changing the Political Culture: The Advisory Group on Education for Citizenship and the Teaching of Democracy in Schools. *Oxford Review of Education*, 25(1–2), 275–284. <https://doi.org/10.1080/030549899104251>
- Khodayari, M., Akbari, M., & Foroudi, P. (2025). The Sharing Economy: A Systematic Literature Review and Research Agenda. *International Journal of Consumer Studies*, 49(1), e70010. <https://doi.org/10.1111/ijcs.70010>
- Kidwell, K. S. (2009). Politics, performativity, autopoiesis: Toward a discourse systems theory of political culture. **Cultural Studies - Critical*

- Methodologies, 9(4), 533–558. <https://doi.org/10.1177/1532708608321403>
- Kovács, A., Van Looy, B., & Cassiman, B. (2015). Exploring the scope of open innovation: a bibliometric review of a decade of research. *Scientometrics*, 104(3), 951–983. <https://doi.org/10.1007/s11192-015-1628-0>
- Kukshinov, E. (2021). Discourse of non-participation in Russian political culture: Analyzing multiple sites of hegemony production. *Discourse & Communication*, 15(2), 163–183. <https://doi.org/10.1177/1750481320982092>
- Lappi-Seppälä, T. (2008). Trust, welfare, and political culture: Explaining differences in national penal policies. In M. Tonry (Ed.), *Crime and justice: A review of research* (Vol. 37, pp. 313–387). University of Chicago Press. Chicago, Illinois, United State. <https://doi.org/10.1086/525028>
- Lassiter, M. D. (2014). Big Government and Family Values: Political Culture in the Metropolitan Sunbelt. In M. Nickerson & D. Dochuk (Eds.), *Sunbelt rising: The politics of space, place, and region* (pp. 82–103). University of Pennsylvania Press. Pennsylvania, United State. <https://doi.org/10.9783/9780812209976.82>
- Lee, F. L. F., & Chan, J. M. (2008). Making sense of participant: The political culture of pro-democracy demonstrators in Hong Kong. *China Quarterly*, 193, 84–101. <https://doi.org/10.1017/S0305741008000052>
- Lieske, J. (1993). Regional subcultures of the United States. *The Journal of Politics*, 55(4), 888–913.
- Liu, H. L., Ta, N., Xie, Z. X., & Li, Z. H. (2024). The Pseudo Opinion Polarisation of Chinese Online Political Culture: Evidence from Debates on Social Media Surrounding Fang Fang and Wuhan Diary. *China: An International Journal*, 22(4), 47–72.
- Loveless, M. (2013). The Deterioration of Democratic Political Culture: Consequences of the Perception of Inequality. *Social Justice Research*, 26(4), 471–491. <https://doi.org/10.1007/s11211-013-0198-7>
- Luli, E. (2023). Political culture legacy hindering Europeanization efforts in public institutions. **Europolity - Continuity and Change in European Governance*, 17(2), 151–186. <https://doi.org/10.25019/europolity.2023.17.2.6>
- McGoldrick, S. K., & Simpson, P. (2007). Violence, police and riots in New Orleans political culture: 1854-1874. *Journal of Historical Sociology*, 20(1–2), 72–101. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6443.2007.00301.x>
- McRobbie, A. (2002). Clubs To Companies: Notes on the Decline of Political Culture in Speeded Up Creative Worlds. *Cultural Studies*, 16(4), 516–531. <https://doi.org/10.1080/09502380210139098>

- Mohammad, F., & Conway, P. (2005). Political culture, hegemony, and inequality before the law: Law enforcement in Pakistan. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 28(4), 631–641. <https://doi.org/10.1108/13639510510628712>
- Moon, C. D., Lovrich, N. P., & Pierce, J. C. (2000). Political culture in Canada and the United States: Comparing social trust, self-esteem, and political liberalism in major Canadian and American cities. *Social Science Quarterly*, 81(3), 826–836.
- Morant, G., & Soriano, D. (2016). A bibliometric analysis of international impact of business incubators. *Journal of Business Research*, 69(5), 1775–1779. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2015.10.054>
- Movaseghi, A. (2019). Political-economic and cultural populism, democracy and development. *Political Quarterly*, 49(4), 1193–1210. doi: 10.22059/jpq.2019.268181.1007328
- Mudde, C. (2004). The Populist Zeitgeist. *Government and Opposition*, 39(4), 541–563.
- Onipede, K. J. (2024). Theocratic System of Administration in Ekiti Society before Oduduwa: A Discourse in Ekiti-Yoruba Indigenous Political Culture. *Social Evolution and History*, 23(2), 70–95. <https://doi.org/10.30884/seh/2024.02.03>
- Osorio-Rauld, A., Pelfini, A., Català-Oltra, L., & Francés, F. (2024). Political culture and attitudes of economic elites: Explaining the Chilean business community's rejection to constitutional change. *Business and Politics*, 26(3), 429–447. <https://doi.org/10.1017/bap.2023.39>
- Perrin, A. J. (2005). National threat and political culture: Authoritarianism, antiauthoritarianism, and the september 11 attacks. *Political Psychology*, 26(2), 167–194. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2005.00414.x>
- Primakov, Y. (2008). How democracy is created: Notes for a debate on ideology and political culture. *Russian Politics and Law*, 46(5), 97–101. <https://doi.org/10.2753/RUP1061-1940460514>
- Pye, L. W. (1965). *Political culture and political development*. Princeton University Press. Princeton, New Jersey, United States
- Rafi, H., Abbaszadeh Marzbali, M., & Ghahraman, M. (2018). Political Culture; A Conceptual and Theoretical Study. *Quarterly Journal of Politics*, 5(17), 23–41.
- Razaghi, S. (2009). Components of our political culture. *Philosophia et Theologia*, 2 (7-8). 200–213 .
- Ribeiro, L. C. D., & Corrêa, F. S. (2017). Political Culture, Citizenship, and the Representation of the Urbs Without Civitas: The Metropolis of Rio de Janeiro. In L. C. D. Ribeiro (Ed.), *Urban transformations in Rio de Janeiro: Development, segregation, and governance* (pp. 239–260). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-51899-2_13

- Richardson, K., Parry, K., & Corner, J. (2012). Political culture and media genre: Beyond the news. Palgrave Macmillan. London. United Kingdom
- Saltman, E. (2011). Radical Right Culture and the Youth: The Development of Contemporary Hungarian Political Culture. *Slovo*, 23(2), 114–131.
- Schlesinger, P. (1997). From cultural defence to political culture: Media, politics and collective identity in the European union. *Media, Culture and Society*, 19(3), 369–391. <https://doi.org/10.1177/016344397019003005>
- Seiyefa, E. (2017). Elite Political Culture—A Link to Political Violence: Evidence from Nigeria. *African Security*, 10(2), 103–130. <https://doi.org/10.1080/19392206.2017.1305860>
- Seligson, M. A. (2002). The renaissance of political culture or the renaissance of the ecological fallacy? *Comparative Politics*, 34(3), 273–292. <https://doi.org/10.2307/4146954>
- Sharkansky, I. (1969). The utility of Elazar's political culture: A research note. *Polity*, 2(1), 66–83.
- Smilde, D. (2004). Contradiction without paradox: Evangelical political culture in the 1998 Venezuelan elections. *Latin American Politics and Society*, 46(1), 75–102. <https://doi.org/10.1353/lap.2004.0010>
- Sniderman, P. M., Fletcher, J. F., Russell, P. H., & Tetlock, P. E. (1989). Political culture and the problem of double standards: Mass and elite attitudes toward language rights in the Canadian charter of rights and freedoms. *Canadian Journal of Political Science*, 22(2), 259–284. <https://doi.org/10.1017/S000842390000130X>
- Swidler, A. (1986). Culture in action: Symbols and strategies. *American Sociological Review*, 51(2), 273–286.
- Thompson, M., Ellis, R., & Wildavsky, A. (1990). Cultural theory. Westview Press. Boulder, United States.
- Van Eck, N. J., & Waltman, L. (2009). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, 84(2), 523–538. <https://doi.org/10.1007/s11192-009-0146-3>
- Veloutsou, C., & Mafe, C. R. (2020). Brands as relationship builders in the virtual world: A bibliometric analysis. *Electronic Commerce Research and Applications*, 39, 100901. <https://doi.org/10.1016/j.elerap.2019.100901>
- Verba, S., & Almond, G. A. (Eds.). (1989). The civic culture revisited. SAGE Publications. Thousand Oaks, California. United States.
- Welch, S. (2016). The concept of political culture. Palgrave Macmillan. London. United Kingdom

- Welsh, B., & Huang, K. P. (2018). Political culture in Southeast Asia: The myth or reality of authoritarianism? In S. Hua (Ed.), *Routledge handbook of politics in Asia* (pp. 103-115). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315627670>
- Welzel, C. (2021). *Freedom Rising: Human Empowerment and the Quest for Emancipation*. Cambridge University Press. Cambridge, England.
- Weßels, B. (2015). Political Culture, Political Satisfaction and the Rollback of Democracy. *Global Policy*, 6(S1), 93–105. <https://doi.org/10.1111/1758-5899.12232>
- Wildavsky, A. (1987). Choosing preferences by constructing institutions: A cultural theory of preference formation. *American Political Science Review*, 81(1), 3–21.
- Yang, R. (2020). Political Culture and Higher Education Governance in Chinese Societies: Some Reflections. *Frontiers of Education in China*, 15(2), 187–221. <https://doi.org/10.1007/s11516-020-0010-z>
- Zheng, X. (2018). *The politics of rights and the 1911 revolution in China*. Stanford University Press.
- Dahl, R. A. (1971). *Polyarchy; participation and opposition*. Yale University Press.
- Feldman, S., & Zaller, J. (1992). The Political Culture of Ambivalence: Ideological Responses to the Welfare State. *American Journal of Political Science*, 36(1), 268–307. DOI: <https://doi.org/10.2307/2111433>
- Almond, G. A., & Verba, S. (Eds.). (1989). *The civic culture revisited*. Sage Publications.
- Elazar, D. J. (1984). *American federalism: A view from the states* (3rd ed.). Harper & Row.

COPYRIGHTS

©2023 by the University of Tehran. Published by the University of Tehran Press. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

